

Баденъ быдохъ потушены отъ прусскъ войскъ. Германскый сборъ малко по малко ся разиде.

Буна-та въ Вѣнѣхъ направи та австрийскый царь *Фердинандъ I* ся обрече да даде конституциѣ. Нѣ размирици-ты въ Прагѣ и Вѣнѣхъ за малко врѣмя быдохъ потѣпканы. Фердинандъ ся отрече отъ прѣстола и го остави на внука си *Францъ Иосифа*. Маджаре-ти вдигнѣхъ главѣхъ срѣщо австрийско-то владычество; главный водачъ на бунтовници-ты, Кошютъ, направи Маджарско народоправление. Русскый царь Никола I прати помощь на Австриѣхъ, и маджарска-та буна быде погасена.

1851. Людовикъ Наполеонъ отеднажъ направи промѣнѣхъ въ царциѣхъ-тѣхъ като распустиѣхъ Народный сборъ (2 декабря); той быде избранъ прѣдсѣдатель за 10 години. А подырь еднѣхъ годинѣхъ всичкы-ти французи едногласно го избрахъ за царь подъ имя *Наполеонъ III*.

1853—1856. Война на Россіѣхъ, по Источный въпросъ, срѣщо Турциѣхъ, Англіѣхъ, Франциѣхъ и Сардиніѣхъ. Англо-французска флота въ Черно море и Балтийско. Влизаніе въ Крымъ. Призиманіе на Севастополь. Парижскый миръ.

1859. Сардинскый царь Викторъ Еммануилъ сѣхъ-зень съ Наполеона III вдигнѣхъ бой срѣщо Австриѣхъ. Като разби австрийскѣхъ-тѣхъ войскъ при Маджентѣ и Солферино, тогава Францъ Иосифъ склони на прѣговоръ и устѣхъ Ломбардиѣхъ на Наполеона; а Наполеонъ ѣхъ даде на Пиемонтъ та зе Савоѣхъ и Ниццѣхъ, които быдохъ присѣдинены на Франциѣхъ. Въ исто-то врѣмя на херцогы-ты Тосканскый, Пармскый и Моденскый имѣ зехъ херцогства-та; земи-ты имѣ быдохъ събрани съ Пиемонтъ, както и много земи отъ Църковнѣхъ-тѣхъ область.

Молдова и Влашко, съподдържѣхъ-тѣхъ на Наполеона III нагласихъ еднѣхъ държавѣхъ подъ имя „Сѣдинены княжества“, и си турихъ за общъ князь пѣлковникъ Куза.

1860. Австрийскый царь направи управление-то си като конституционно и даде на Маджары-ты малко отъ напѣдны-ты имѣ правдины. Гарибалди войвода и италиянскы волинтиры влѣзе въ Сицилиѣхъ; оттамъ